

Portret poraniony Michała Wasiaka

Zestaw motywów obrazowych w twórczości Michała Wasiaka jest celowo zredukowany. W centrum zainteresowania młodego artysty jest człowiek, a sposób jego prezentacji jest zaskakujący. Gdyby szukać historycznych źródeł inspiracji, to z jednej strony byłyby nimi klasyczne dzieła mistrzów portretu, z drugiej – dwudziestowieczne poszukiwania artystów od surrealizmu po nową figurację. Te nurty, w których dominuje ekspresyjność, atmosfera niepokoju, deformacja. Sztuka operująca aluzjami czy symbolami rozpiętymi pomiędzy okrucieństwem i śmiesznością.

W świecie przedstawionym obrazów i grafik pojawiają się ludzkie postaci – w obrazach pełniejsze, w grafikach reprezentowane jedynie przez głowy. Michał Wasiak nie zamierza tworzyć ich akademickich wizerunków. Postaci są zniekształcone, ich twarze zostają multiplikowane, pogięte, rozczłonkowane. Wyglądają jakby były porane bliznami. Czujemy, że za tak zarysowaną tkanką, która utrudnia identyfikację, kryje się – odrealniony lub wyposażony w tajemnicze atrybuty – prawdziwy człowiek. Odczuwamy potrzebę odkrycia tego, co kryje się za tymi niepełnymi quasi-ludzkimi formami.

Ucieczka od dosłowności i rozbudowanej narracji wzmacnia odczucie emocjonalnej prawdy. Ograniczenie zasobu kreowanych motywów, odarcie wypowiedzi z anegdoty wcale nie zubaża przekazu. Odczucie braku zostaje zrekompensowane jakością obrazu malarskiego czy perfekcją graficznej odbitki. (...)

Widać, że Michał Wasiak poszukuje odpowiednich narzędzi dla wyrażenia określonej skali ekspresji. Artysta umiejętnie wykorzystuje typowe dla danej techniki cechy, aby osiągnąć zamierzony efekt wyrazowy. Na przykład ferrotinty, w których pojawiają się bardziej odbicia typów i sytuacji ludzkich niż konkretnych postaci, są bardziej chropawe, jakby podlegały silniejszej, powierzchniowej ingerencji; wywołuje to efekt nieokreśloności i dystansu. Tu, jak w plakacie, bardziej płaskie wyobrażenia ludzkich twarzy wyrывают się z białego tła, stając się znakami ludzkiej kondycji, obrazowymi narzędziami wyrażającymi stan uwznioślenia albo upadku. Człowiek pozbawiony wyrażającego się w szczegółach kontekstu i ukazany bez znamion konkretności i indywidualizmu - uzyskuje walor niemal symbolu. (...)

W kreowanych przez artystę pracach uderza brak jednoznacznie i konwencjonalnie wyrażanych emocji i uczuć. Mamy tylko ich znaki, ich wyraz. Patrząc na prace Michała Wasiaka czujemy, że poszukiwanie czy określanie tożsamości zawsze nacechowane jest odium niepełności czy ułomności. Jesteśmy świadomi, że uchwycenie tego, co jednoznaczne, co stanowi definiowalną całość – w przypadku człowieka jest niemożliwe.

Dariusz Leśnikowski

Michał Wasiak

Urodzony w 1997 roku w Łodzi. W latach 2016-2021 studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi na Wydziale Grafiki i Malarstwa. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w pracowni malarstwa studyjnego dra hab. Tomasza Musiała w 2021 roku. Tworzy w zakresie malarstwa oraz grafiki. Uczestnik licznych wystaw graficznych oraz malarskich w Polsce i za granicą. Laureat wielu nagród i wyróżnień artystycznych.